

JAG OCH FÖRINTELSEN

Libe frand, git novent,

Nisht noch hant, jede shu jeder minit demant min sech fin unsere brider unt swester vos senen geharget gevoren. Mi kan ouch nischt vergessen vos ins alaint semen adorchgeganen. As mi lebt chant is a winder.

Vissa datum betyder mer än andra. Den 27 januari 1945 är ett datum som blev vändpunkten för hela mänskligheten.

Min överlevnad hängde på ett annat datum. Om det inte vore för den 30 februari 1932 så skulle jag inte stå framför Er idag. Nu kanske någon av Er tänker till och hävdar att 30 februari är ett datum som inte existerar. Helt rätt – datumet existerar inte – men det var det som stod i mitt förfalskade pass som gjorde mig 4 år äldre och räddade mitt liv. Alla barn under 10 år skulle nämligen gasas ihjäl. Mina utsikter att överleva som 6-åring var således lika med noll. Det var min framtid i september 1942.

Vad var då mitt brott? Två år tidigare – Jag var nyss fyllda 4 år när min familj spärrades in i Lodz Ghetto i början av 1940. Brottet var att jag och mina föräldrar var judar. Nu väntade hårt arbete och lite mat i värld fylld av hat och förnedring. Ett liv och ett hopp som jag och min familj inte ville ge upp. Timglaset rann allt snabbare för mig när min faster Genia räddade mitt liv. En stund tidigare hade nazisterna, Gestapo, tagit min ett år yngre kusin, Joel, för att föra honom till döden liksom alla andra barn under 10 år.

Av dom ca 260 tusen judarna varav ca 60 tusen barn i Lodz Ghetto överlevde bara ca 10 tusen – varav endast 60 barn – och jag är ett av dem. Min kusin Joel hörde till dom tiotusentals barn som inte fick chansen att leva sina liv, att som jag få möjlighet att vid 9 årsålder få chansen att börja skolan i 1: a klass.

Joel är inte här idag, - inte heller någon annan av dom barn vars liv kastades bort på hatets meningslösa bål. Det är därför min plikt att för eftervärlden berätta vad som kan hända om onda makter får fotfäste i vårt samhälle. Vem blir det nästa gång, vilken åsikt, vilken religion, vilken härkomst och vilken hudfärg har inte rätt att leva? Kom ihåg, motståndarna till vår frihet och demokrati är fulla av hat. Historien har visat att det ofta börjar med judarna och slutar med hela samhällen.

Idag mer ett halvsekel efter kriget finner vi även i vårt land, Sverige, individer som vill blåsa liv i hatets och intoleransens låga. De vill

återuppliva en ideologi som bygger på människans lägsta instinkter, hat, människoförakt, brutalitet och grymhet och som för inte så länge sedan varit nazitysklands bärande idéer. Vi måste bekämpa dessa aggressiva och fientliga rörelser. Vi får aldrig glömma att vi som tror på alla människors lika värde utgör en övervägande majoritet av det svenska folket.

Mitt datum var en dag som inte fanns. Nu uppmärksammas ett annat datum – den 27 januari. Det handlar inte bara om en dag – utan om en vändpunkt i mänsklighetens historia. När den ryska pansarbrigaden befriade Förintelselägret Auschwitz den 27 januari 1945.

Auschwitz är namnet på ett litet polskt samhälle, Oswiecim, som blev med tiden synonymt med begreppet som i hela världen kallas för Holocaust, FÖRINTELSEN. Totalt mördades i Auschwitz ca 1,5 miljoner människor varav ca 1,2 miljoner judar, lika mycket som en åttondel av hela Sveriges befolkning. I november 1944, när kriget gick mot sitt slut, rev tyskarna gaskamrarna och krematorierna för att utplåna spåren av nazismens illgärningar för eftervärlden – dom visste vad dom gjorde. Sanningen om lägren tålde inte historiens blickar.

I onsdags lyssnade jag på Biskop Williamsson från det Högerextremistiska Katolska Brödraskapet SSPX. Han förnekade på det bestämdaste Förintelsen. Att han riskerar 5 års fängelse i Tyskland för detta unnar vi honom men att Påven lyfte bannlysningen i lördags för Brödraskapet är mycket svårt att förstå.

Vi vädjar till regering och riksdag, gör som andra demokratiska länder i EU, gör förnekelsen straffbar.

Israel är och förblir för oss överlevande från förintelsen en symbol för frihet och självbestämmande. Nu har vi plats där vi alltid är välkomna. Det är med sorg i hjärtat som vi tagit del av den hårda och för det mesta orättvisa kritiken mot Israel, Mellanösterns enda demokrati. Vi känner djup samhörighet med Förintelsens Överlevande och deras barn och barnbarn som valt att leva som stolta judar i sit hemland Israel.

AM ISRAEL HAJ

Tobias Rawet
Ordförande Föreningen Förintelsens Överlevande